

467**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 7 maja 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu przeprowadzania wywiadu środowiskowego (rodzinnego), wzoru kwestionariusza wywiadu oraz oświadczenia o stanie majątkowym, rodzaju dokumentów wymaganych do przyznania renty socjalnej, a także wzoru legitymacji pracownika socjalnego.

Na podstawie art. 43 ust. 6a ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756, Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 20, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 24 lipca 1997 r. w sprawie sposobu przeprowadzania wywiadu środowiskowego (rodzinnego), wzoru kwestionariusza wywiadu oraz oświadczenia o stanie majątkowym, rodzaju dokumentów wymaga-

nych do przyznania renty socjalnej, a także wzoru legitymacji pracownika socjalnego (Dz. U. Nr 93, poz. 570) w załączniku nr 3 do rozporządzenia wyraz „POUFNE” zastępuje się wyrazami „ZASTRZEŻONE — po wypełnieniu”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej:

w z. *J. Starega-Piasek*

468**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 17 maja 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na finansowanie lub dofinansowanie zadań własnych powiatu z zakresu pomocy społecznej.

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999—2000 (Dz. U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowe zasady ustalania dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie ponadgminnych domów pomocy społecznej, zwanej dalej „dotacją”.

2. Dotacja stanowi uzupełnienie środków własnych powiatu, w tym wpływów z odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej, przeznaczonych na organizowanie i zapewnienie usług w domach pomocy społecznej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ponadgminnych domach pomocy społecznej, zwanych dalej „domami” — należy przez to rozumieć domy finansowane i dofinansowywane do dnia 31 grudnia 1998 r. przez wojewodów oraz domy przekazane gminom o statusie miasta, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1993 r. w sprawie określenia zadań i kompetencji z zakresu rządowej administracji ogólnej i specjalnej, które mogą być przekazane niektórym gminom o statusie miasta, wraz z mieniem służącym do ich wykonywania, a także zasad i trybu przekaza-

nia (Dz. U. Nr 65, poz. 309, Nr 81, poz. 348, Nr 92, poz. 426, Nr 101, poz. 463, Nr 103, poz. 471 i Nr 115, poz. 510) oraz ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz o miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. z 1997 r. Nr 36, poz. 224, Nr 123, poz. 780 i Nr 162, poz. 1120), a także nowe domy oddane do użytku po dniu 31 grudnia 1998 r.,

- 2) miesięcznym koszcie utrzymania osoby w domu, zwanym dalej „kosztem utrzymania” — należy przez to rozumieć planowane wydatki na działalność domu, bez wydatków inwestycyjnych, podzielone przez liczbę miejsc w tym domu i przez 12 miesięcy,
- 3) średniej miesięcznej wojewódzkiej kwocie dotacji — należy przez to rozumieć ustaloną w budżecie wojewody kwotę dotacji przeznaczoną na działalność domów, bez wydatków inwestycyjnych, podzieloną przez liczbę miejsc w tych domach określoną w ich statutach na koniec okresu rozliczeniowego i przez 12 miesięcy.

§ 3. 1. Kwotę dotacji dla powiatu ustala się w wysokości odpowiadającej iloczynowi liczby mieszkańców domów w powiecie i miesięcznego kosztu utrzymania pomniejszonego o dochody uzyskiwane z odpłatności za pobyt w domu, nie wyższej jednak niż średnia mie-

siężna wojewódzka kwota dotacji, oraz 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach kwota dotacji dla powiatów może zostać zmniejszona lub zwiększona, nie więcej jednak niż o 10%, w zależności od znajdujących się w powiecie typów domów oraz uzyskanych dochodów z tytułu odpłatności za pobyt w domu.

§ 4. 1. W każdym miesiącu wojewoda przekazuje kwotę dotacji dla powiatu na podstawie uzyskanych informacji o rzeczywistej liczbie mieszkańców domów w powiecie według stanu na koniec każdego miesiąca.

2. Powiatowi, który w ciągu 15 dni na zwolnione miejsce w domu nie przyjmie nowej osoby, zmniejsza się kwotę dotacji w następnym miesiącu, w części przeznaczony na dofinansowanie pobytu tej osoby w domu.

3. Kwotę dotacji, o której mowa w ust. 2, wojewoda może przekazać do innych powiatów po uzyskaniu

informacji o przyjęciu nowego mieszkańca na wolne nie dotowane miejsce, z uwzględnieniem zasady pierwszeństwa tych, które przyjmują do swoich domów również osoby z powiatów nie posiadających określonego typu domu, albo może przeznaczyć na prace remontowe i zakupy inwestycyjne.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, wojewoda dokonuje stosownej zmiany w planie dotacji dla powiatu.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na dofinansowanie ponadgminnych domów pomocy społecznej (Dz. U. Nr 166, poz. 1246).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej:

w z. *J. Starega-Piasek*

469

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 26 kwietnia 1999 r.

w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju, dopuszczalnych metod uśmiercania zwierząt stosownie do gatunku oraz organów uprawnionych do kontroli działalności osób, które zawodowo trudnią się ubojem zwierząt lub dokonują uboju w ramach działalności hodowlanej bądź gospodarczej.

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawodowego uboju zwierząt może dokonywać osoba, która posiada:

- 1) co najmniej wykształcenie podstawowe,
- 2) tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodzie — ubojowy.

§ 2. 1. Zwierzęta z gatunków zwierząt rzeźnych w rozumieniu przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej uśmierca się przez wykrwawienie.

2. Wykrwawienie powinno:

- 1) rozpocząć się natychmiast po ogłuszeniu zwierzęcia dokonany przy zastosowaniu jednej z następujących metod:
 - a) użyciu urządzenia bolcowego penetrującego,
 - b) użyciu urządzenia udarowego,
 - c) elektronarkozy,
 - d) użyciu dwutlenku węgla — chyba że nie jest ono wymagane,
- 2) być obfite i całkowite.

3. Zwierzęta wymienione w ust. 1 powinny być wykrwawiane przez nacięcie aorty lub przynajmniej jednej tętnicy z niej wychodzącej albo otwarcie obu tętnic szyjnych wspólnych i obu żył szyjnych.

4. Dopóki wykrwawienie nie zostanie zakończone, nie należy przeprowadzać żadnych czynności związanych z obróbką poubojową.

§ 3. Pisklęta ptaków z gatunków: kura, kaczka, gęś, indyk, bażant, przepiórka, perlica, kaczka piżmowa, struś oraz zarodki tych gatunków ptaków uśmierca się w wylęgarniach przez obcięcie głowy albo zastosowanie dwutlenku węgla w możliwie najwyższym stężeniu tego gazu.

§ 4. 1. Zwierzęta z gatunków zwierząt futerkowych, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, uśmierca się przy zastosowaniu jednej z następujących metod:

- 1) użyciu mechanicznego urządzenia bolcowego wraz z wykrwawieniem,
- 2) iniekcji śmiertelnej dawki środka nasennego,
- 3) porażenia prądem elektrycznym,
- 4) użyciu tlenku węgla,
- 5) użyciu dwutlenku węgla,
- 6) użyciu chloroformu.